

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18604/2022
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Драган Дозет из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3858/2022 од 05.09.2022. године, у седници одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3858/2022 од 05.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3858/2022 од 05.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 20071/21 од 23.02.2022. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тижени да му на име стицања без основа исплати износ од 312.259,73 динара са законском затезном каматом почев од 08.12.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да му на име стицања без основа исплати износ од 187.745,30 динара са законском затезном каматом од 08.12.2015. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 66.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 54.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3858/2022 од 05.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и четвртм изреке. Ставом другим изреке, преиначена је

првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 48.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је стицање без основа. Одлуке нижестепених судова донете су применом одговарајућих одредби материјалног права о питању враћања стеченог без основа на утврђено чињенично стање у овој парници и тужбени захтев тужиоца је одбијен. Ревизијом тужиоца се указује на непотпуно утврђено чињенично стање у погледу савесности стицаоца, а то није разлог за посебну ревизију, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради стицања без основа тужилац је поднео 31.10.2014. године, а вредност предмета спора је 312.259,73 динара. На дан подношења тужбе динарска противвредност једног евра по средњем курсу НБС је износила 119,0888 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. Преиначење одлуке о трошковима поступка није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП пошто је преиначена одлука о споредном потраживању (члан 28. ЗПП).

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**